

ledes at de Krav kan tilfredsstilles, som Nutiden stiller til en saadan Kuranstalt, og da der ingen Tvivl er om, at denne Kuranstalt har en Opgave at røgte og røgter den paa en forsvarlig Maade, er det kun naturligt, at Staten ogsaa viser sig imødekommende overfor et saadant Krav. Som den højtærede Landbrugsminister allerede har oplyst, blev Silkeborg Vandkuranstalt i sin Tid oprettet i Henhold til Lov Nr. 102 af 14. April 1883, da der blev overdraget den et Areal af Silkeborg Vesterskov paa 16 Tdr. Land. Senere er der tilkommet ca. 1½ Td., og det er blevet overdraget i Fæste, hvorfor der svares en aarlig Afgift af 115 Kr. Desuden har, som den højtærede Minister ogsaa allerede har nævnt, Statskassen senere støttet Anstalten paa forskellig Maade, blandt andet ved et Laan paa 40 000 Kr., som nu er nedbragt med ca. 1 Trediedel. Nu forholder det sig imidlertid saaledes, at Kuranstalten trænger til at faa sine Bygninger udvidet, for at den kan tilfredsstille de Krav, der maa stilles til dens fortsatte Drift; og for at det kan lade sig gøre, gælder det om, at der skaffes Kapital til Veje. Men for at kunne belaaene en saadan Anstalt, er det heldigst, at den haves som Ejendom og ikke som Arvefæste, og derfor har der været forhandlet om de forskellige Maader, hvorpaa det kunde lade sig gøre at skaffe Kapital til Veje. Forhandlingerne mellem Kuranstaltens Bestyrelse og forskellige Autoriteter har resulteret i det Lovforslag, som her foreligger, og der er vist ikke Grund til at komme nærmere ind paa Enkeltheder blandt de Momenter, som har gjort sig gældende ved disse Overvejelser. Det er naturligt, som det allerede er oplyst, at naar Staten viser en saadan Imødekommen ved at støtte denne Anstalt, maa der stilles Betingelser, som garanterer for, at Anstaltens Virksomhed fortsættes i samme Spor som hidtil, og som Forudsætningen var, da Støtten blev givet; og saadanne Betingelser er da ogsaa fastslaaede mellem Ministeren og Kuranstaltens Bestyrelse. Den højtærede Minister har allerede peget paa disse Betingelser, saa jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem. Ved at gennemgaa dem har jeg fundet, at de er tilfredsstillende for Staten; jeg skal derfor indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, og da det jo er en Sag,

som det ser ud til, at vi alle interesserer os for og ser velvilligt paa, idet det andet høje Ting har vedtaget Forslaget efter en kort Udvalgsbehandling, indser jeg ikke, at det er nogen Nytte til, at Forslaget her bliver underkastet Udvalgsbehandling, men jeg skal anbefale det til hurtig Fremme og til uforandret Vedtagelse her i Tinget.

Bruun: Lovforslaget tilsigter at give Silkeborg Vandkuranstalt fri Ejendomsret over ca. 18 Tønder Land af Silkeborg Statskove. Den har tidligere haft dette Areal i Arvefæste; det er altsaa en anden Ejeform, som her foreslaas, og den Form, som Selskabet selv har andraget om, da denne Form var nødvendig for Selskabet, for at det kunde udvide sin Virksomhed. Saa længe Selskabet har haft Ejendommen i Arvefæste, har det ikke kunnet faa de Laan, som var nødvendige for at udføre de tilstrækkelige Udvidelser til at holde Vandkuranstalten i tidssvarende Drift. Der foreslaas her, at Statskassen vederlagsfrit overdrager Arealet som Ejendom til Vandkuranstalten; og skønt man i de fleste Tilfælde maa modsætte sig en saadan vederlagsfri Overdragelse af Statsejendom til private — noget, der jo vilde kunne have ret farlige Konsekvenser —, maa man dog i dette Tilfælde sikkert tilraade, at dette sker, idet nemlig Brugen af Arealet som Helbredelsesanstalt maa siges at være i høj Grad samfundsnyttig. Det er altsaa en stor Velvillie, Staten her viser overfor et privat Selskab; men vi har jo allerede fra den tidligere Taler paa Partiets Vegne og fra den højtærede Minister hørt, at Staten har stillet visse ret skrappe Betingelser til Gengæld, og at Selskabet har maattet paatage sig disse Forpligtelser for overhovedet at kunne faa denne fri Ejendomsret. For det første skal det afløse Arvefæsteafgiften i Henhold til Loven af 29. April 1913. Den Afløsningssum, der skal betales, er for øvrigt ikke ret stor; den er ca. 2 900 Kr., medens selve den Sum, som Ejendommen uden paastaaende Bygninger, altsaa den nøgne Jord, er takseret til, er ca. 18 000 Kr. Det er altsaa en stor Velvillie, en stor Gave, der her skal ydes fra Statens Side. Landbrugsministerens Sanktion skal indhentes ved Udstykning, Salg o. lign., og Statskørvæsenet skal have Tilsyn med og kon-